

Skarga wniesiona dnia 28 października 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-455/04)

(2005/C 6/54)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 22 października 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Carmel O'Reilly z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy dyrektywy Rady 2001/55/WE⁽¹⁾ z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tej dyrektywy, a w każdym razie poprzez brak powiadomienia Komisji o tych przepisach.
- 2) obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2001/55/WE upłynął dnia 31 grudnia 2002 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 212 z dnia 7 sierpnia 2001, str. 12-23.

Skarga wniesiona dnia 29 października 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalii

(Sprawa C-457/04)

(2005/C 6/55)

Dnia 29 października 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Republice Portugalii sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez António Caeiro i Gregoria Valera Jordana, występujących w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- na pierwszym miejscu, stwierdzenie, że Republika Portugalii poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2003/17/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 akapit pierwszy wyżej wymienionej dyrektywy 2003/17/WE;
- tytułem subsydiarnym, stwierdzenie, że Republika Portugalii poprzez brak niezwłocznego poinformowania Komisji o takich przepisach, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 akapit pierwszy wyżej wymienionej dyrektywy 2003/17/WE.
- obciążenie kosztami postępowania Republiki Portugalii.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2003/17/WE upłynął dnia 30 czerwca 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 76, str. 10.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-462/04)

(2005/C 6/56)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 25 października 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Eugenia de Marcha i Carmelę O'Reilly, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.